

Ej, poduvaj ty, vitriku

$\text{♩} = 178$

Ej, po - du - vaj, ty vi - tri - ku,
bo už bu - dut ver - bo - va - ti

F B C⁷ B

po - vi - vaj po po - l'u,
pa - rib - kiv na voj - nu. Du -

F C⁷ F B

je vi - tor, du - je, po - - la - mal

B C⁷ B

li - poč - ku, i ja mu - sju zo - cha -

B F B

bi - ti svo - ju fra - ji - roč - ku.

C⁷ B F C⁷ F

2. Ja sja zvidal, moja mila, či budeš čekaty,
ked ja budu na ti vojni s turkom bojovaty.
[:Bo mi dajut mund'ur i ostru šabličku,
budu turka nahaňaty na vranym koničku.:]
3. Ked začaly tym, husarjom, do vojny trubity,
už začala falošnica sobi tak hvarity.
[:Sjade na konička, odletyt jak, hde chce,
čom by mňa malo bolity za ňim moje serdce.:]
4. Už mi mila napisala, že ne bude moja,
ne bude za mnom čekaty pokaľ budu vojak.
[:Poduvaj vitriku, verňij jij chustočku,
a ja mušju pohledaty druhu frajiročku.:]